

Dr hab. Grzegorz Łysiak, profesor UPP
Katedra Roślin Ozdobnych, Dendrologii i Sadownictwa
Wydział Rolnictwa, Ogrodnictwa i Bioinżynierii
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
ul. Dąbrowskiego 159, 60-594 Poznań

Poznań, 4 maja 2021 r.

Ocena

osiągnięcia naukowego, aktywności naukowej, organizacyjnej, dydaktycznej i popularyzatorskiej

dr inż. Iwony Szot

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo

Recenzję wykonano na zlecenie prof. dr hab. Barbary Kołodziej, przewodniczącej Rady Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Podstawą zlecenia jest Uchwała Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie podjęta na podstawie art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, ze zm.).

Ocenę merytoryczną przeprowadzono na podstawie dokumentacji obejmującej załączniki do wniosku skierowanego do Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej w Warszawie:

1. Kopia dyplomu uzyskania stopnia doktora
2. Autoreferat
3. Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących wkład w rozwój dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo
4. Kopii prac stanowiących osiągnięcie naukowe, zgłaszane jako przedmiot postępowania habilitacyjnego
5. Oświadczeń współautorów prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego
6. Kopii dokumentów potwierdzających uzyskanie grantu, odbycia staży, uzyskania prawa własności przemysłowej
7. Kopii najważniejszych publikacji niewchodzących w skład osiągnięcia naukowego

Podstawowe informacje o kandydatce

Pani doktor inż. Iwona Szot jest absolwentką Wydziału Ogrodniczego, Akademii Rolniczej w Lublinie (obecnie Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie), gdzie w 1995 roku uzyskała tytuł zawodowy magistra inż. Ogrodnictwa. Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa uzyskała w 2000 roku na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt. „Poprawa jakości owoców i regularności owocowania jabłoni odmiany ‘Jonagold’ i ‘Szampion’ zależnie od intensywności i terminów przerzedzania kwiatów i zawiązków”, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Aliny Basak. Dr inż. Iwona Szot jest związana zawodowo z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, gdzie jest zatrudniona od 1995 roku do chwili obecnej. Do 2000 roku pracowała jako asystent w Katedrze Sadownictwa a następnie jako adiunkt w Zakładzie Sadownictwa, Szkółkarstwa i Enologii w Instytucie Produkcji Ogrodniczej.

1. OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO BĘDĄCEGO PODSTAWĄ UBIEGANIA SIĘ O STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO

Jako osiągnięcie przedstawiono autoreferat (załącznik 4A) omawiający cykl powiązanych tematycznie publikacji naukowych (załącznik 6) pt.: „**Optymalizacja uprawy derenia jadalnego (*Cornus mas L.*) i jagody kamczackiej (*Lonicera caerulea var. kamtchatica Sevast*) w warunkach klimatu umiarkowanego**”.

Część Autoreferatu dotycząca omówienia osiągnięcia liczy 18 stron maszynopisu oraz 3 strony piśmiennictwa na którym oparła się habilitantka. W sposób syntetyczny został przedstawiony cel osiągnięcia naukowego i najważniejsze wyniki opublikowane w cyklu 8 oryginalnych, powiązanych tematycznie publikacji naukowych (w myśl art. 219 ust.1, pkt. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce), opublikowanych w latach 2012-2020. Prace składające się na osiągnięcie naukowe zostały opublikowane w następujących czasopismach: z listy Journal Citation Reports (JCR): *Acta Scientiarum polonorum Hortorum Cultus* (5 prac) a ponadto w *Agronomy Research* (1 praca), w *Żywność, Nauka, Technologia, Jakość* (1 praca) oraz *Modern Phytomorphology* (1 praca). Wszystkie publikacje są współautorskie, jednak udział habilitantki w siedmiu jest dominujący (od 80-90%) a jedyna praca, w której udział był relatywnie niski (30%) była z zakresu analityki chemicznej a habilitantka jako jedyna specjalistka z sadownictwa i szeroko rozumianej biologii musiała mieć bardzo ważny wpływ na treść publikacji. Ponadto w siedmiu z ośmiu prac habilitantka jest pierwszym autorem.

Listę omawianych publikacji wraz z punktacją MNiSW, wskaźnikiem cytowań oraz udziałem procentowym habilitantki przedstawiono poniżej:

1. **Szot I.**, Lipa T., Sosnowska B. 2019. Evaluation of yield and fruit quality of several ecotypes of Cornelian cherry (*Cornus mas L.*) in Polish conditions. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus*, 8 (6): 139-148, DOI: 10.24326/asphc.2019.6.14; (MNiSW = 70 pkt., IF = 0,616, udział = 85%)
2. **Szot I.**, Szot P., Lipa T., Sosnowska B., Dobrzański B. 2019. Determination of physical and chemical properties of Cornelian cherry (*Cornus mas L.*) fruits depending on degree of ripening and ecotypes. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus*, 18 (2): 251-262, DOI: 10.24326/asphc.2019.2.22.
(MNiSW 70 pkt., IF = 0,616, udział = 80%)
3. Kostecka M., **Szot I.**, Czernecki T., Szot P. 2017. Vitamin C content of new ecotypes of Cornelian cherry (*Cornus mas L.*) determined by various analytical methods. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus*, 16 (4): 53-61, DOI: 10.24326/asphc.2017.4.6; (MNiSW 20 pkt., IF = 0,448, udział = 30%)
4. **Szot I.**, Lipa T., Yarashchenko A. 2020. Comparison of growth of maiden trees of cultivars and genotypes of Cornelian cherry (*Cornus mas L.*) in a nursery. *Agron. Res.*, 18 (Special issue 2): 1526-1536, DOI: 10.15159/AR.20.121; (MNiSW 40 pkt., IF = 0, 90%)
5. **Szot I.**, Lipa T., Sosnowska B. 2014. Jagoda kamczacka – właściwości prozdrowotne owoców i możliwości ich zastosowania. *Żywn. Nauka Technol. Jakość*, 4(95): 18-29, DOI: 10.15193/ZNTJ/2014/95/018-029; (MNiSW 15 pkt., udział = 90%)
6. **Szot I.**, Wieniarska J. 2012. Effect of foliar applications of Goëmar® BM 86 and soil applied calcium nitrate on yield and berry quality of two blue honeysuckle cultivars. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus*, 11(1): 133-144; (MNiSW 20 pkt., IF = 0,691, udział = 90%)
7. **Szot I.**, Lipa T. 2012. Influence of Betokson Super and fertilizers on chemical composition of fruits and leaves of blue honeysuckle. *Acta Sci. Pol. Hortorum Cultus*, 11(5): 113-125;
(MNiSW 20 pkt., IF = 0,691, udział = 90%)
8. **Szot I.**, Lipa T. 2013. Estimating the fruit quality after application the pruning of blue honeysuckle bushes. *Mod. Phytomorphol.*, 4: 51-54; (MNiSW 0 pkt., IF = 0, udział = 90%)

Wszystkie publikacje mają znaczący wpływ na wiedzę w obszarze zainteresowań habilitantki, co ma swoje odzwierciedlenie w liczbie cytowań w bazie Web of Science. Na dzień 4 maja 2021 powyższe prace były cytowane 31 razy, co zważywszy na średni wiek pracy wynoszący 4,3 roku jest naukach przyrodniczych dobrym wynikiem.

Przedstawione prace stanowiące osiągnięcie naukowe łączy wspólny wątek dotyczący możliwości uprawy derenia jadalnego i jagody kamczackiej w warunkach klimatu umiarkowanego. W opracowanym autoreferacie habilitantka scharakteryzowała zagadnienie dotyczące znaczenia wymienionych gatunków, a także konieczności podjęcia kroków, aby to znaczenie zwielokrotnić. Powyższy cel został jasno przedstawiony oraz rzeczowo udowodniony, co wskazuje na wiedzę habilitantki nie tylko z zakresu

ogrodnictwa, lecz także z zakresu dietetyki, przetwórstwa i chemii żywności. Analizując cel przedstawiony w autoreferacie należy podkreślić, że znajomość obszarów w których można usprawnić uprawę wymienionych gatunków świadczy nie tylko o umiejętności dotarcia do piśmiennictwa z tego zakresu, ale przede wszystkim o umiejętności jej dogłębnej analizy. Ta umiejętność musi się przełożyć na sformułowanie takich zaleceń technologicznych, aby uprawa derenia jadalnego oraz jagody kamczackiej mogła stać się dużo szerszym segmentem sadownictwa. Autorka także zwróciła uwagę na aspekty ekologii, ponieważ dominujące w uprawie gatunki z rodziny *Rosacea* są przez swą powszechność poddane presji patogenów, a przez to są źródłem zanieczyszczeń środowiska oraz chemizacji żywności. Możliwość wprowadzenia do szerszej uprawy badanych przez habilitantkę gatunków pozwoli na zwiększeniu areалу objętego systemami produkcji ekologicznej lub integrowanej.

Habilitantka w swoich pracach porusza zagadnienia optymalizacji uprawy badanych gatunków na poszczególnych etapach produkcji, zarówno szkółkarskiej, jak i sadowniczej. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego opisują plonowanie derenia jadalnego i jagody kamczackiej w warunkach przyrodniczych Lubelszczyzny, w zależności od układu warunków pogodowych, cech genetycznych badanych krzewów oraz stosowanych zabiegów pielęgnacyjnych, takich jak cięcie i nawożenie.

Cz 1. Optymalizacja uprawy derenia jadalnego dla zwiększenia bioróżnorodności upraw sadowniczych

Wyniki prac habilitantki wskazują, że dereń jadalny doskonale nadaje się do uprawy w polskich warunkach. Przeprowadziła ona szereg siewek pod względem ich cech agrotechnicznych. Oceniała plonowanie, zarówno młodych jak i starszych krzewów, a także przeanalizowała różnice w wielkości plonów wynikające z odmiennych warunków pogodowych panujących w czasie sezonu wegetacyjnego. Wyznaczyła optymalne okresy zbioru, jego długość oraz omówiła czynniki go determinujące. W swoich badaniach dokonała analizy jakości owoców pod kątem ich parametrów morfologicznych. Tego typu analizy pozwalają wyłonić zarówno ekotypy jak i ustalone kultywary z przeznaczeniem do określonego wykorzystania. Jak na przykład owoce odmian o wysokim udziale masy pestki mogą stanowić surowiec do uzyskania oleju bogatego w nienasycone kwasy tłuszczowe. Ponadto badania przeprowadzone przez habilitantkę wskazały na możliwość przeznaczania owoców o określonej zawartości cukrów, wielkości czy też barwy na szeroką gamę produktów przetwórczych, bądź wyrobów mało przetworzonych. Habilitantka przeprowadziła interesujące badania oceniające możliwość wykorzystania owoców do przetwórstwa od stadium zielonego owocu po ich pełną dojrzałość.

Bardzo ważnym elementem badań, cieszących się od kilkunastu lat dużą popularnością, była ocena walorów prozdrowotnych badanych gatunków. Zawartość antocyjanów i ocena czynników wpływających na ich kumulację jest ważnym wkładem w wiedzę na temat właściwości prozdrowotnych derenia, przez co popularyzując gatunku, którego owoce kojarzone są prawie wyłącznie z nalewkami. Kolejna praca

wchodząca w prozdrowotny obszar badawczy polegała na pomiarze zawartości i ocenie czynników wpływających na zawartość witaminy C. O dużym znaczeniu tej trzyletniej pracy świadczą bezpośrednio liczne cytowania w bazie Web of Science, a pośrednio dobrze świadczą o habilitantce, która podjęła ten ważny kierunek badawczy.

Nowatorskim elementem prowadzonych badań były doświadczenia szkółkarskie. Ocena efektywności różnych metod rozmnażania wybranych odmian i genotypów derenia pozwoliła na wypracowanie zaleceń prowadzących do produkcji wysokiej jakości materiału nadającego się do zakładania plantacji towarowych. Przeprowadzona ocena wzrostu, ilości rozgałęzień oraz liczby gałęzi oraz wielkości systemu korzeniowego pozwala na wypracowanie zaleceń szkółkarskich. Habilitantka dowiodła, że średnica pnia jest dobrym wskaźnikiem jakości materiału nasadzeniowego dla derenia, ponieważ jest ściśle dodatnio skorelowana z wysokością roślin i liczbą pędów.

Cz 2. Optymalizacja uprawy jagody kamczackiej dla zwiększenia bioróżnorodności upraw sadowniczych

Habilitantka w drugiej części autoreferatu poświęconej badaniom jagody kamczackiej opisuje swoje badania, które pod względem tematyki były w dużym stopniu zbieżne do badań nad dereniem oraz realizujące cel pracy. W pracy przeglądowej, napisanej do czasopisma Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności, habilitantka przedstawiła kompendium wiedzy odnośnie składu chemicznego, właściwości prozdrowotnych owoców jagody kamczackiej oraz możliwości ich zastosowania.

W badaniach mających na celu opracowanie zaleceń uprawowych dla jagody kamczackiej autorka porównuje zastosowanie nawożenia wapniowego oraz preparatu o działaniu stymulującym i nawozowym stosowanym w uprawach ekologicznych. Analizy plonowania, jakości owoców z pewnością mogą posłużyć do popularyzacji gatunku w uprawie i zastosowaniu. Zagadnienia odżywienia roślin jagody kamczackiej habilitantka konsekwentnie realizuje w kolejnych badaniach. Ocenia ona wpływ nawożenia na zawartość antocyjanów i kwasu askorbinowego w owocach. Tego typu badania są pożądane, gdyż owoce jagody kamczackiej, bogate w antocyjany i kwas askorbinowy, jako najwcześniej dojrzewające w naszych warunkach klimatycznych mogą stanowić cenne źródło tych substancji w diecie człowieka.

Habilitantka prowadziła także inne badania dotyczące zagadnień agrotechnicznych w uprawie jagody kamczackiej. Przeanalizowała ona reakcję krzewów dwóch odmian jagody kamczackiej (Atut i Duet) na silne cięcie odnawiające. Dowiodła ona, że wielkość owoców zależy od sposobu pielęgnacji krzewów. Zauważyła, że jagody z przycinanych krzewów charakteryzują się większą masą poszczególnych owoców i ich długością, a jednak średnica owoców jest zbliżona do średnicy owoców krzewów nieciętych. Jagody z nieciętych krzewów charakteryzują się wyższą zawartością ekstraktu, cukru i kwasowością oraz niższą zawartością antocyjanów, w porównaniu z owocami z krzewów przycinanych. Ponadto porównała i scharakteryzowała owoce jagody kamczackiej pochodzące z różnych zbiorów.

Przedstawione przez habilitantkę opracowanie stanowi wielowątkowe opracowanie, dotyczące uprawy derenia jadalnego i jagody kamczackiej w Polsce. Wyniki badań polowych jak i laboratoryjnych, poparte wnikliwą analizą dały odpowiedź na przedstawione cele badawcze. Świadczą one o znacznym wkładzie Habilitantki w rozwój nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo, w zakresie uprawy roślin sadowniczych.

Uzyskane wyniki mogą stanowić podstawę do dalszych badań i przyczynić się do optymalizacji uprawy badanych gatunków w Polsce. Oceniam je pozytywnie i stwierdzam, że spełniają one wymagania określone w ustawie Prawo o Szkolnictwie Wyższym.

2. OCENA POZOSTAŁEGO DOROBKU NAUKOWEGO HABILITANTKI

Główne zainteresowania badawcze habilitantki rozwijają się w dwóch płaszczyznach i obejmują zagadnienia dotyczące agrotechniki i nowoczesnych technologii w sadownictwie oraz szkółkarstwie. W latach 1997-1999 przeprowadziła badania dotyczące ręcznego przeredzania kwiatów i zawiązków dwóch bardzo ważnych w Polsce odmian jabłoni (*Malus Mill.*): Szampion i Jonagold. Habilitantka dowiodła, że sposób przeredzania w dużym stopniu zależy od odmiany, gdyż różnią się one między sobą naturalną skłonnością do przemennego owocowania oraz miejscem zakładania paków kwiatowych. Jako efekt badań, które posłużyły do napisania rozprawy doktorskiej habilitantka przeprowadziła samodzielnie oraz ze współpracownikami z Katedry Sadownictwa szereg doświadczeń pozwalających na ustalenie zaleceń sposobu, terminów przeredzania ważnych gospodarczo odmian jabłoni. W zakresie tematyki dotyczącej kwitnienia i zawiązywania pąków kwiatowych habilitantka prowadziła badania mające na celu ochronę przed przymrozkami i odżywienie kwiatów w celu wzmocnienia ich żywotności. Szeroko zakrojone badania mające na celu ocenę wszystkich czynników wpływających na przeredzanie zawiązków a także na zawiązanie owoców i owocowanie a także późniejsze plonowanie nie ominęły także aspektów ekologicznych, które są w kręgu zainteresowań osiągnięcia habilitacyjnego.

Badaniami dotyczącymi problematyki przeredzania i owocowania habilitantka objęła także inne ważne gospodarczo gatunki sadownicze. Cykl doświadczeń związanych z gruszkami i czereśniami stał się podstawą do publikacji, które wzbogacają wiedzę w tym obszarze. Dodatkowo w pracach z przeredzaniem czereśni można odnotować ponownie zainteresowanie aspektami ekologicznymi. Zastosowane do przeredzania preparaty spełniają wymagania stawiane uprawie tego gatunku w technologii ekologicznej.

Ostatnim istotnym aspektem badawczym są badania mające na celu optymalizację uprawy czereśni, malin, leszczyny i truskawek prowadzone we współpracy z norweskim Instytutem Doświadczalnym w Ullesvang oraz wieloma współpracownikami z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Także wcześniejsze badania z tematyki szkółkarstwa sadowniczego prowadzone pod kierunkiem ówczesnego kierownika

Katedry Sadownictwa prof. J. Lipeckiego są ważnym elementem świadczącym o szerokich zainteresowaniach habilitantki.

Wspomniana powyżej tematyka badawcza zaowocowała szeregiem publikacji o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Dr Iwona Szot jest współautorką pięciu prac z bazy JCR o łącznym współczynniku cytowań wynoszącym 3,062 (wg. roku wydania) oraz 200 pkt. MNiSW. Poza listą filadelfijską opublikowała trzy publikacje oryginalne przed uzyskaniem stopnia doktora oraz dwadzieścia trzy publikacje po uzyskaniu stopnia doktora za łączną punktację MNiSW wynoszącą 195 pkt. Ponadto opublikowała cztery publikacje w materiałach konferencyjnych uwzględnionych w bazie Web of Science za łączną punktację wynoszącą 30 pkt. Habilitantka wystąpiła z 52 doniesieniami na międzynarodowych konferencjach naukowych, które miały miejsce w Polsce i wielu innych krajach. Dr Iwona Szot była członkiem komitetu organizacyjnego międzynarodowej konferencji naukowej oraz uczestniczyła w międzynarodowym projekcie badawczym a także wykonała szereg recenzji publikacji znajdujących się w bazie JCR. Jest ona członkiem dwóch towarzystw naukowych oraz odbyła trzy zagraniczne i jeden krajowy staż naukowy. Według wnioskodawcy indeks Hirsha wynosi 3, jednak muszę stwierdzić, iż prawdopodobnie od momentu pisania wniosku uległ zmianie, gdyż stwierdziłem że obecnie jego wartość wynosi 4, co świadczy, iż prace jej autorstwa cieszą się zainteresowaniem.

Dorobek i osiągnięcia habilitantki wskazują, że jest ona uznanym fachowcem w swojej dziedzinie. Przedstawione osiągnięcia są podstawą do stwierdzenia, że uzyskanie większej samodzielności badawczej powoli na jeszcze szybszy rozwój co przyczyni się do szerszego spopularyzowania nie tylko takich gatunków jak dereń czy jagoda kamczacka, ale także wiedzy agrotechnicznej w uprawie roślin sadowniczych. Uznaję ten dorobek za znaczący.

3. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO I ORGANIZACYJNEGO HABILITANTKI

Habilitantka od czasu ukończenia studiów w 1995 roku prowadziła na Uczelni wykłady i ćwiczenia z osiemnastu przedmiotów, realizowanych w ramach siedmiu kierunków nauczania. Połowę z nich prowadziła na kierunku Ogrodnictwo, co jest zrozumiałe ze względu na przynależność organizacyjną i działalność badawczą. Jednak pozostałe zajęcia, w których przewijają się takie zagadnienia jak ekologia, fizjoterapia, przetwórstwo oraz właściwości prozdrowotne czy substancje bioaktywne świadczą o szerokich zainteresowaniach i wszechstronnym przygotowaniu do pracy nauczyciela akademickiego. Habilitantka jest współautorką trzech monografii, które mają duże znaczenie dydaktyczne. Ponadto dr Iwona Szot doksztalała się, aby sprostać wymaganiom niezbędnym do prowadzenia zajęć na kierunkach bardziej odległych od jej wykształcenia i doświadczeń. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitantka pełniła funkcję promotora 51 prac magisterskich oraz 46 inżynierskich, na trzech kierunkach, co świadczy pozytywnym postrzeganiu przez studentów działalności dydaktycznej. Pozytywną ocenę potwierdza zdobycie przez dwoje jej studentów nagród przyznanych przez Polskie Towarzystwo Nauk Ogrodniczych.

Habilitantka brała także aktywny udział w działalności promocyjnej uczelni oraz nauk ogrodniczych organizując różnego rodzaju wykłady, warsztaty dla dzieci i dorosłych. Jako kierownik 9 projektów w ramach Lubelskiego Festiwalu Naukowego oraz koordynator Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu w Lublinie brała udział w imprezach popularyzujących naukę wśród społeczności Lublina. Liczne wystąpienia w mediach oraz wykłady dla sadowników z rejonu lubelskiego dopełniają obrazu jako wyróżniającej się osoby w działalności popularyzacyjnej i organizacyjnej. Dr Iwona Szot brała udział w licznych konferencjach, sympozjach, spotkaniach branżowych oraz ogólnie naukowych, oraz jest autorką 25 publikacji popularnonaukowych. Jej bardzo szeroka współpraca w z otoczeniem społecznym i gospodarczym dopełnia obrazu bardzo pracowitego i odpowiedzialnego naukowca, który osiągnięciami na tym polu mógłby obdzielić niejednego kandydata na stopień naukowy doktora habilitowanego. Działalność dr Iwony Szot na tym polu oceniam jako wyróżniającą i gratuluję pasji i umiejętności pogodzenia jej z działalnością naukową.

WNIOSEK KOŃCOWY

Biorąc pod uwagę całokształt osiągnięć naukowo-badawczych dr inż. Iwony Szot, w tym przedłożony do recenzji cykl spójnych tematycznie publikacji naukowych, pozostały dorobek naukowy a także dorobek w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej, popularyzatorskiej, **stwierdzam że Habilitantka spełnia warunki** określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm), **stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego**. Jednocześnie wnioskuję do Rady Naukowej Dyscypliny Rolnictwo i Ogrodnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie o pozytywne głosowanie w przedmiotowej sprawie.

Z wyrazami szacunku

Prof. UPP dr hab. Grzegorz Łysiak